

De aanwezigheid en kracht van de Heilige Geest

Antwoorden op negen cruciale vragen

1. Hebt u de Heilige Geest ontvangen?

In het eerste hoofdstuk van het Boek Handelingen wordt ons verteld over de terugkeer van onze Heer naar de hemel, van waaruit Hij naar deze wereld als Mens gekomen was. In Zijn rondwandeling hier op aarde had Hij God geopenbaard in Zijn leven, en Hij had de verlossing bewerkt door Zijn dood, toen Hij Zijn heilig lichaam gaf en Zijn kostbaar bloed vergoot. Nu Hij Zijn werk had volbracht, stond Hij op het punt deze wereld te verlaten, om te gaan zitten aan de rechterhand van God (Hand. 2:33).

Voordat Hij afscheid nam van Zijn discipelen, vertelde Hij hun dat wanneer Hij Zich in de hemel gezet zou hebben, Hij hun de Heilige Geest zou zenden, zodat zij in staat gesteld zouden worden Hem in deze wereld te vertegenwoordigen. Voordat Hij naar het kruis ging, had Hij hen ervan verzekerd dat Hij hun de Geest zou zenden (Joh. 15:26), en nu, ná Zijn dood aan het kruis, bevestigt Hij die belofte op het moment wanneer Hij op het punt staat hen te verlaten en opgenomen te worden in de hemel (Hand. 1:11).

Als we nu naar Handelingen 2:1-4 gaan, zien we hoe die belofte vervuld wordt op de Pinksterdag. We lezen dat de Heer Jezus nog veertig dagen bij hen was geweest na Zijn opstanding (Hand. 1:3), en tien dagen nadat Hij naar de hemel is gegaan volgt deze bijzondere Pinksterdag.

In totaal dus vijftig dagen; dit verwijst naar Leviticus 23:16. Op deze dag werd de Heilige Geest uitgestort en vervulde Hij alle aanwezigen in die bovenzaal – honderdtwintig personen (Hand. 1:15). Deze geweldige gebeurtenis markeerde het begin van het Christendom in deze wereld. De Heer Jezus Zelf had de voorbereidingen ervoor getroffen toen Hij nog in deze wereld was, en het vond plaats door de komst van de Heilige Geest.

Voortvloeiend uit dit heerlijke begin stond de apostel Petrus op, gesteund door de anderen, en in de kracht van de Heilige Geest verkondigde hij het evangelie. Hij drong er bij de mensen op aan om zich met berouw tot God te keren en de Heer Jezus Christus als hun Verlosser aan te nemen. Als zij dit zouden doen, zo verzekerde hij hen, dan zouden zij ook de Heilige Geest ontvangen: 'En Petrus zei tot hen: Bekeert u en een ieder van u late zich dopen in de Naam van Jezus Christus tot vergeving van zonden, en u zult de gave van de Heilige Geest ontvangen' (Hand. 2:38).

De eenvoudige volgorde in dit vers is: bekering, vergeving van zonden en de gave van de Heilige Geest. Bekering is naar God toe. Vergeving van zonden is door het werk van Christus. En daarna volgt de gave van de Heilige Geest (of van de Geest; beide uitdrukkingen worden door vertalers gebruikt, maar ze betekenen precies hetzelfde). Uit dit vers wordt duidelijk dat niemand de gave van de Geest kan ontvangen als zijn zonden niet eerst vergeven zijn, en de enige grond waarop God mensen hun zonden kan vergeven, is dat zij persoonlijk de Heer Jezus Christus als hun Verlosser aannemen.

Petrus verzekert de mensen ervan dat God alle mensen vergeving aanbiedt (vs. 39), maar die moet in geloof aangenomen worden. Niemand kan God er de schuld van geven als hij die vergeving niet bezit, want God biedt die iedereen aan. Om deze prachtige gave in bezit te krijgen, moeten we die voor onszelf aannemen, door ons in onze nood tot de Heer Jezus te wenden. Alleen zij die hun vertrouwen op Hem gesteld hebben als hun Verlosser, genieten de vergeving van hun zonden. En volgend op de vergeving ontvangen we de gave van de Heilige Geest. Dit hoofdstuk is net als andere gedeelten kristalhelder wat betreft deze zaken, zoals wij dit bij een zorgvuldige lezing van dit Bijbelvers bevestigd zien.

2. Woont de Heilige Geest in alle gelovigen?

Om deze vraag te beantwoorden, kiezen we twee gedeelten uit de vele die aantonen dat de Heilige Geest inderdaad in alle gelovigen woont. Het eerste gedeelte is Efeze 1: 'In Hem bent ook u, toen u het woord der waarheid, het evangelie van uw behoudenis, gehoord hebt. In Hem bent ook u, toen u geloofd hebt, verzegeld met de Heilige Geest der belofte' (vs. 13). Dit is opnieuw een bewijs dat degenen die het evangelie geloven, de Heilige Geest ontvangen.

In dit vers, dat lang na de Pinksterdag is geschreven, verzekert de apostel Paulus deze gelovigen in Efeze ervan dat ze de gave van de Heilige Geest ontvangen hadden toen ze het evangelie hadden aangenomen.

Ons tweede Schriftgedeelte is 1 Korinthe 12:13, dat ook vele jaren na de Pinksterdag geschreven is. 'Want ook wij allen zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt, hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij slaven, hetzij vrijen; en wij allen zijn met één Geest gedrenkt'. Er hoeft geen enkele twijfel in onze gedachten te zijn dat allen van wie de zonden vergeven zijn doordat zij Christus als hun Verlosser hebben aangenomen, de gave van de Heilige Geest hebben. Hij woont in het hart van iedere gelovige, en zal daar voor eeuwig blijven wonen, zoals we lezen in Johannes 14:16.

3. Wat betekent het om verzegeld te zijn met de Heilige Geest?

Een zegel is een kenmerk van identificatie en eigendom. Verzegeld worden met de Heilige Geest wil niet zeggen dat de Geest een merkteken op ons zet, maar Hij is Zelf het zegel dat woont in de harten van allen die geloven. Dit wordt duidelijk geleerd in Efeze 1: 'In Hem bent ook u ... toen u geloofd hebt, verzegeld met de Heilige Geest der belofte, Die het onderpand is van onze erfenis, tot de verlossing van de verkregen bezitting' (vs. 13-14). Ook hier zien we weer dat de Geest het onderpand is en in ons hart woont, als het Goddelijke zegel dat wij voor eeuwig God toebehoren.

4. Kunnen we de Heilige Geest bedroeven zodat Hij ons verlaat?

De verzen die we bij de beantwoording van de vorige vraag hebben aangehaald, verzekeren ons ervan dat we verzegeld zijn 'tot de verlossing van de verkregen bezitting', wat wil zeggen: tot de komst van onze Heer om Zijn erfenis in bezit te nemen.

Laten we nog eens Johannes 14:16 lezen: '... en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij bij u is tot in eeuwigheid'. Vanaf het moment dat de Geest Zijn intrek neemt in het hart van een gelovige, blijft Hij daar. In het licht van deze beide Schriftgedeelten is het onmogelijk dat Hij ooit weg zal gaan, ook niet als wij Hem bedroeven.

Maar we kunnen Hem inderdaad wél bedroeven, en dat is heel ernstig. Daarom worden we in Efeze 4:30 ook aangespoord om dat niet te doen: 'En bedroeft de Heilige Geest van God niet, door Welke u verzegeld bent tot de dag van de verlossing'. Als we dit vers lezen in de context van de verzen 25-32, blijkt dat we de Geest kunnen bedroeven door liegen, onbeheerste toorn, toegeven aan de verleidingen van de duivel, stelen, door vuile taal te spreken, bitterheid, gramschap, geschreeuw en lastering. Hij woont in ons hart om ons voor al deze dingen te behoeden.

We kunnen de Geest verzoeken, zoals we lezen in Handelingen 5:4-9; we kunnen de Geest uitblussen in Zijn werking in ons, zoals is opgetekend in 1 Thessalonika 5:19; en we kunnen de Geest bedroeven, zoals we zagen in het zojuist aangehaalde gedeelte, maar Hij woont voor eeuwig in het hart van de gelovige.

5. Wat betekent het om te wandelen naar de Geest?

Voor het antwoord op deze vraag wenden we ons tot Romeinen 8:1-4. 'Geen veroordeling' is de vrucht van het werk van Christus (vs. 1). 'Leven' is de vrucht van het werk van de Geest (vs. 2). Hij heeft 'de zonde veroordeeld' is de vrucht van het werk van God (vs. 3). Maar let op: 'wandelen' is de vrucht van gelovigen (vs. 4). De volgorde is hier: wat Christus heeft gedaan, daarna wat de Geest heeft gedaan, vervolgens wat God heeft gedaan, en ten slotte wat wij hebben te doen.

Onze wandel volgt op het werk van elk van de Goddelijke Personen om ons toe te rusten voor onze weg als gelovige door deze wereld. In vers 4 wordt ons gezegd dat het wandelen naar de Geest ons in staat zal stellen om de rechtvaardige eisen van de wet te vervullen.

Deze eisen werden als volgt samengevat door een wetgeleerde, en onze Heer bevestigde zijn woorden: aan de ene kant liefde tot God, en aan de andere kant liefde tot de naaste (Luk. 10:26-28). Het betekent dat we eerst God geven wat goed is in Zijn ogen, en dat we daarna jegens onze naaste doen wat juist is. Dit is wandelen naar, of in, de Geest. Uit andere delen van de Schrift zouden we nog veel meer details kunnen opnoemen, maar als een gelovige altijd doet wat juist is zowel jegens God als ten opzichte van zijn medemens, dan is dat het bewijs dat hij wandelt naar de Geest.

6. Wat betekent het om geleid te worden door de Geest?

In Romeinen 8:14 lezen we over geleid worden door de Geest: 'Want zovelen door de Geest van God geleid worden, die zijn zonen van God'. Het woord dat vertaald is met 'geleid', heeft vele toepassingen, maar de hoofdgedachte die overal doorheen klinkt, is 'zorgen voor'. De Geest zorgt voor ons door ons op de juiste wegen te leiden, en als we zo'n Gids hebben, blijkt daaruit in onze praktijk dat we 'zonen van God' zijn.

Als een prins minderjarig is, staat hij onder toezicht van een gouvernant, die weet hoe de prins zich zou moeten gedragen in overeenstemming met zijn positie in het leven. Hij moet zich bij elke gelegenheid gedragen als de zoon van een koning. Op eenzelfde manier woont God de Heilige Geest in ons hart en brengt Hij ons het gedrag bij dat ons past omdat we 'zonen van God' zijn. We hebben de levende stem van de Heilige Geest in ons hart, Die altijd tot ons spreekt om ons te leiden en ons onderwijst omdat we 'zonen van God' zijn. Zo worden wij geleid door de Geest.

7. Wat betekent het om vervuld te zijn met de Geest?

In Eféze 5:18-21 wordt ons geschetst wat het betekent om vervuld te zijn met de Geest. 'Wordt niet dronken van wijn, waarin losbandigheid is, maar wordt vervuld met de Geest' (vs. 18). Een man die vervuld is met wijn, doet dingen die hij niet zou doen wanneer hij nuchter was; door de invloed van de wijn vertoont hij een totaal ander karakter.

Een man die vervuld is met de Heilige Geest, vertoont een totaal ander karakter dan het karakter dat hem kenmerkte voordat hij de Geest bezat. Als hij vervuld is met de Geest, zal hij in de taal van de Schrift over de dingen van God spreken: 'Spreekt tot elkaar in psalmen, lofzangen en geestelijke liederen' (vs. 19). Zijn hart zal in overeenstemming zijn met de Heer: 'Zingt en jubelt de Heer in uw hart' (vs. 19). Hij zal altijd dankbaar zijn voor het ontvangen van de goedheid en genade van God: 'Dankt te allen tijde' (vs. 20). Hij zal onderdanig zijn en niet zijn eigen wil door willen drukken: 'En weest elkaar onderdanig' (vs. 21). Dit zijn enkele kenmerken van een gelovige die vervuld is met de Geest.

8. Wat is de onvergeeflijke zonde?

In Mattheüs 12:24-30 wordt ons verteld wat de onvergeeflijke zonde werkelijk is. Het is het toeschrijven van de werken van God aan een demonische macht. Beëlzebul werd beschouwd als de overste van de demonen, en de farizeeën zeiden in feite dat onze Heer in satans kracht deze geweldige werken deed. Tweemaal beschuldigden zij Hem hiervan: eerst in Mattheüs 9:34, en opnieuw hier in 12:24.

Deze zonde is destijds begaan door Israël en mag niet zomaar op mensen in onze tijd worden toegepast, hoewel er ernstige lessen in zitten. De Heer had net een blinde en stomme man genezen, en zij zeiden dat dit goede werk gedaan was door een kwade macht.

Wat kan er gedaan worden met mensen die de werken van God toeschrijven aan satanische macht? Het oordeel dat werd uitgesproken door onze Heer, kwam over hen bij de steniging van Stéfanus, die

hen ervan beschuldigde altijd de Heilige Geest te weerstaan (Hand. 7:51). Dit is de enige zonde die niet vergeven zal worden: 'De lastering van de Geest zal de mensen niet vergeven worden' (Matth. 12:31).

9. Kan een gelovige de lastering van de Geest begaan?

Op deze vraag luidt ons antwoord ondubbelzinnig: nee! Iemand in wiens hart de Heilige Geest komt wonen, is vanaf dat moment in dit opzicht buiten gevaar. Veel mensen die op de een of andere manier gefaald hebben in hun dienst voor de Heer, hebben zich door de duivel laten wijsmaken de onvergeeflijke zonde te hebben begaan, maar er is maar één onvergeeflijke zonde en dat is níét het falen van een gelovige. Die zonde was een duivelse aanval op de kracht van de Geest van God, en geen enkele gelovige kan zich hieraan schuldig maken. Volgens de Heer Zelf geldt alleen voor deze ene zonde dat er geen vergeving is.

Steeds als we aan gelovigen die dachten de onvergeeflijke zonde te hebben begaan, de vraag stelden: 'Hebt u gezegd dat het werk van God het werk van de duivel is?' luidde hun antwoord: 'Nee!' Hoe zou iemand die de Geest bezit, Hem kunnen lasteren?! De farizeeën van wie de Heer zei: 'U hebt de duivel tot vader' (Joh. 8:44), maakten zich schuldig aan deze zonde, maar niemand die een oprechte gelovige in onze Heer Jezus Christus is, zal dat kunnen zeggen.

Samenvatting

Laten we deze negen vragen samenvatten: alle gelovigen hebben de Geest en Hij woont voor eeuwig in hen. Hij is de kracht door Wie wij God op de juiste manier kunnen dienen en Hij blijft in ons hart wonen tot de komst van onze Heer. Mogen we voortdurend wandelen door de Geest, en zo in deze wereld zijn tot welbehagen van onze God.

G. Davison